

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

แนวทางการพัฒนาประเทศไทยในปัจจุบันกำลังให้ความสนใจอย่างมากกับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การให้ความสำคัญในเรื่องของการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่น เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถปกครองตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งความพยายามในการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่นให้ถึงมือประชาชนนั้น จะเห็นได้จากพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 พระราชบัญญัติการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ พ.ศ. 2542 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และพุทธศักราช 2550 โดยพระราชบัญญัติเหล่านี้ได้ให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น โดยเน้นย้ำถึงโครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ รวมถึงบทบาท และการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น เพื่อให้การกระจายอำนาจในท้องถิ่นต่างๆเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

จากการที่รัฐบาลได้ดำเนินนโยบายด้านการกระจายอำนาจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างเต็มรูปแบบ ทั้งกำลังคน งบประมาณ รวมถึงความเป็นอิสระในการบริหารงานและสามารถปกครองตนเอง ภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย สามารถกำหนดทิศทาง นโยบาย โครงการและกิจกรรมต่างๆให้สอดคล้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่างๆได้อย่างมีประสิทธิภาพ และตรงกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ โดยดำเนินการผ่านตัวแทนในรูปของสมาชิกสภาและผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อทำหน้าที่ในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย สามารถกำหนดทิศทางนโยบาย โครงการและกิจกรรมต่างๆให้สอดคล้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่างๆได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่และพัฒนาท้องถิ่นให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันกับการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าการปกครองในรูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมี โครงสร้างทางการเมือง การปกครอง รูปแบบเดียวกัน แต่ก็มิได้เป็นหลักประกันว่าการปกครองในแต่ละท้องถิ่นจะเป็นไปในลักษณะเดียวกันทั่วประเทศ ซึ่งปัจจัยสำคัญส่วนหนึ่งที่ส่งผลต่อลักษณะของการเมืองการปกครองแต่ละท้องถิ่นนั้น คือ แบบแผนของทัศนคติและพฤติกรรมทางการเมือง

เมืองที่ถ่ายถอดสืบต่อกันมา เราเรียกแบบแผนของทัศนคติและพฤติกรรมทางการเมืองลักษณะ
นี้ว่า “วัฒนธรรมทางการเมือง” (พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว, สุจิต บุญบงการ และไมเคิล เนลสัน. 2542 :
82-83)

วัฒนธรรมทางการเมืองที่ดีเอื้อต่อการพัฒนาระบบการเมือง สามารถที่จะเป็น
เครื่องมือในการสนับสนุนให้โครงสร้างทางการเมืองเข้มแข็ง เกิดระบบทางการเมืองแบบ
ประชาธิปไตยหรือลักษณะของการมีส่วนร่วม ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมให้กระบวนการพัฒนา
ระบอบประชาธิปไตยมีความมั่นคงมากยิ่งขึ้น ในทางตรงกันข้าม ถ้าคนในสังคมขาดวัฒนธรรม
ทางการเมืองแบบประชาธิปไตยหรือแบบการมีส่วนร่วมทางการเมือง การพัฒนาระบอบ
ประชาธิปไตยของสังคมนั้นมักจะเป็นไปด้วยความยากลำบาก (สมบัติ ธำรงธัญวงศ์. 2547 :
113-125) ดังนั้น การเรียนรู้และทำความเข้าใจถึงแนวโน้มของพฤติกรรมของคนในสังคมทั้ง
ในปัจจุบันและอนาคต จะทำให้สามารถเข้าใจวัฒนธรรมทางการเมืองของแต่ละสังคมมาก
ยิ่งขึ้น และสามารถนำไปใช้ในการวางแผนพัฒนาระบบการเมืองการปกครองไทยได้ในอนาคต
(กณิศกร วัฒนจิต. 2545 : 58)

ซึ่งการศึกษาพฤติกรรมทางการเมืองของคนในสังคมไทย หากจะให้เห็นภาพที่ชัดเจน
และเที่ยงตรง จะต้องอาศัยรากฐานความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใน
สังคมนั้นเป็นเกณฑ์ เพราะถ้าปราศจากความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับวัฒนธรรมทาง
การเมืองของคนในสังคมนั้น การวิเคราะห์หรือการตีความพฤติกรรมทางการเมืองของคนใน
สังคมนั้นอาจผิดพลาดคลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริงได้มาก ทั้งนี้เพราะพฤติกรรมทาง
การเมืองของคนในทุกสังคมนั้นขึ้นอยู่กับกระบวนการหล่อหลอมทางสังคมและทางการเมือง
(Political Socialization) ของคนในสังคมนั้น กระบวนการหล่อหลอมทางสังคมและทาง
การเมืองจะเป็นกลไกสำคัญในการถ่ายถอดความรู้ความเข้าใจ ตลอดจนการบ่มเพาะและ
ปลูกฝังให้คนในสังคมมีความเชื่อ ค่านิยม และทัศนคติเกี่ยวกับระบบการเมือง และจะมีผลต่อ
ความคิดและพฤติกรรมทางการเมืองของบุคคลในสังคม (สมบัติ ธำรงธัญวงศ์. 2547 : 251)

คติ ความเชื่อ ค่านิยมหรือท่าทีของประชาชนที่เป็นวัฒนธรรมทางด้านสังคม ได้เป็น
ตัวกำหนดและเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลทางด้านความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรม จน
นำไปสู่การแสดงออกหรือการตัดสินใจทางการเมือง ซึ่งส่งผลกระทบต่อพัฒนาการ
ทางการเมืองของไทย โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ผ่านมา จะเห็นได้ว่าประชาชน
ส่วนใหญ่ยังขาดการมีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบอื่นๆนอกเหนือจากรูปแบบการเลือกตั้ง
ซึ่งปัจจัยการมีส่วนร่วมและการแสดงออกทางการเมืองที่สำคัญมีผลมาจากกระบวนการ

วัฒนธรรมทางสังคมของไทยที่มีมาตั้งแต่อดีต เช่น การตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยเลือกผู้มีบารมี มีฐานะทางสังคม และเป็นผู้ช่วยเหลือประชาชนในยามเดือดร้อน หรือเทศกาลต่างๆ ผู้ที่มีความสามารถในการประสาน โครงการก่อสร้างถนน ขุดลอกสระน้ำให้เกิดขึ้นกับชุมชน หรือเป็นพวกของตนเองมากกว่าคุณสมบัติอื่นๆของผู้สมัคร (อารยะ วิวัฒน์วณิช. 2547 : 132) ที่สำคัญประชาชนมิได้สนใจที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นการตรวจสอบหน่วยงานภาครัฐ การเสนอนโยบายสาธารณะ ตลอดจนความต้องการหรือปัญหาอื่นๆ โดยมองสิ่งเหล่านี้ว่าไม่ใช่ธุระ บ้านเมืองไม่ใช่ของเราคนเดียว หรือไม่มีความกล้าเพราะเกรงกลัวอิทธิพลนักการเมือง ข้าราชการในพื้นที่ สิ่งต่างๆ เหล่านี้ได้กลายเป็นความเชื่อ ค่านิยมและพฤติกรรมของประชาชน ซึ่งนับว่าเป็นผลเสียต่อการพัฒนาการเมืองไทย

ผลจากความเชื่อ ค่านิยมและพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง โดยเฉพาะการเลือกตั้งในสังคมชนบท ทำให้นักการเมืองและผู้ที่เกี่ยวข้องกับพรรคการเมือง ได้นำมาเป็นปัจจัยหลักในการสร้างแรงจูงใจต่อการเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นการช่วยเหลืองานศพ งานแต่งงาน งานบวช ประสานของบประมาณในโครงการต่างๆ กับหน่วยงานราชการ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีการดำเนินงานในพื้นที่ ประสานผลประโยชน์กับข้าราชการ นักการเมืองท้องถิ่น ผู้นำชุมชน จัดตั้งห้วคະແນມเพื่อช่วยเหลือในการเลือกตั้ง สิ่งเหล่านี้ได้เป็นธรรมเนียมปฏิบัติของนักการเมืองไทยมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เพื่อหวังเพียงให้ได้มาซึ่งอำนาจเท่านั้น (พิชาย รัตนคิดถก ณ ภูเก็ต. 2538 : 13)

ตำบลกุดสิมคุ้มใหม่ อำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งอยู่ในเขตปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลกุดสิมคุ้มใหม่ ถือได้ว่าเป็นสังคมเกษตรกรรม ประชาชนส่วนใหญ่มีวิถีชีวิตแบบปทุมภูมิ ยึดถือขนบธรรมเนียมประเพณีอย่างเคร่งครัด เชื่อมมั่นในหลักของพระพุทธศาสนาในเรื่องของการทำความดี ละเว้นความเชื่อในบาปบุญคุณโทษ ตลอดจนการให้ความเคารพผู้อาวุโส ผู้มีบารมี และผู้นำชุมชนในเกือบทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นทางด้านสังคม และการเมืองที่ผู้นำเหล่านี้สามารถชักนำคนในชุมชนได้ตั้งแต่อดีต มาจนถึงปัจจุบัน จนกลายเป็นวัฒนธรรมทางสังคมไปในที่สุด เห็นได้จากผลการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น ซึ่งผู้ที่เป็นบุตรหลานหรือสืบเชื้อสายของผู้นำชุมชนในอดีต ส่วนใหญ่จะชนะการเลือกตั้งจากเสียงของคนในพื้นที่ หรือแม้กระทั่งการจัดประชุมประชาคมหมู่บ้านที่ต้องอาศัยมติของคนส่วนใหญ่ในหมู่บ้าน กลุ่มผู้นำชุมชนเหล่านี้ก็สามารถชักจูง หรือชักนำให้ชาวบ้านมีมติไปในทิศทางที่ตนเองต้องการได้ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าวัฒนธรรมดังกล่าวไม่เป็นผลดีต่อพัฒนาการทางการเมืองในพื้นที่ตำบลกุดสิมคุ้มใหม่ อำเภอ เขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์ เท่าใดนัก อีกทั้งการเลือกตั้งในพื้นที่แต่ละครั้ง ประชาชน

จะเลือกเพราะเป็นญาติสนิท เป็นผู้มีบารมีและมีฐานะทางสังคม เป็นผู้ที่สามารถทำประโยชน์ให้กับตนเอง หรืออาจเพราะได้รับเงินหรือแรงจูงใจอื่นๆ โดยมีได้คำนึงถึงความรู้ความสามารถของผู้สมัครในการเข้าไปทำหน้าที่เป็นตัวแทนของประชาชนตามที่กฎหมายกำหนด นอกจากนี้ประชาชนเหล่านี้ยังมีความเชื่อว่าตนเองมีหน้าที่เฉพาะการไปลงคะแนนเลือกตั้งเท่านั้น มิได้สนใจที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมและแสดงออกทางการเมืองในรูปแบบอื่นๆ เช่น การตรวจสอบการทำงานของนักการเมืองท้องถิ่น หรือหน่วยงานของรัฐในพื้นที่ โดยมองว่าเรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องไกลตัว เป็นเรื่องของทางราชการ ขาดความกล้าที่จะทำเข้าไปมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ เพราะเกรงกลัวอิทธิพลของนักการเมือง ข้าราชการ และถ้ามีคนในชุมชนกระทำการในเรื่องแบบนี้จะถูกลมองว่าเป็นเรื่องของการสร้างความวุ่นวายและก่อให้เกิดความแตกแยกในชุมชน

จากปรากฏการณ์ดังกล่าว เป็นเหตุให้ผู้ศึกษาเกิดความสนใจที่จะศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลุดสิมคุ้มใหม่ อำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์ ว่าวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชนกลุ่มนี้เป็นวัฒนธรรมทางการเมืองรูปแบบใด รวมไปถึงศึกษาแนวความคิด ข้อเสนอแนะด้านการพัฒนาท้องถิ่นทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่จะได้รับจากการศึกษาครั้งนี้ โดยผู้ศึกษาหวังว่าข้อความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาครั้งนี้จะสามารถนำมาใช้เป็นฐานข้อมูลในการพัฒนาตำบลลุดสิมคุ้มใหม่ อำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์ รวมถึงใช้เป็นข้อมูลประกอบในการศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองไทยในภาพรวมต่อไป

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลุดสิมคุ้มใหม่ อำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์
2. เพื่อเปรียบเทียบวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลุดสิมคุ้มใหม่ อำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามเพศ อายุ และหมู่บ้านที่อาศัยอยู่
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลุดสิมคุ้มใหม่ อำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์

สมมติฐานการศึกษา

1. ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลุดสิมคุ้มใหม่ อำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
2. ประชาชนที่มีเพศ อายุ และหมู่บ้านที่อาศัยอยู่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลุดสิมคุ้มใหม่ อำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์ แตกต่างกัน

ขอบเขตการศึกษา

การศึกษานี้ เป็นการศึกษาเรื่องวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลุดสิมคุ้มใหม่ อำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยแยกประเด็นขอบเขตการศึกษาได้ ดังนี้

1. เนื้อหา

ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลุดสิมคุ้มใหม่ อำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้ศึกษาได้พัฒนางานศึกษาตามแนวคิดของ อาดรอน (Adorn. 1972 : 228) รูปแบบวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย 7 ด้าน ดังนี้

- 1.1 ความเชื่อมั่นและศรัทธาในระบบประชาธิปไตย
- 1.2 ความใจกว้างและยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างของผู้อื่น
- 1.3 ความไว้วางใจและยอมรับความสามารถของคนอื่น
- 1.4 การเห็นคุณค่าของการมีส่วนร่วมทางการเมือง
- 1.5 การเคารพกติกา และกฎระเบียบที่เป็นประชาธิปไตย
- 1.6 ความเต็มใจและการติดตามกิจกรรมทางการเมือง
- 1.7 ความกล้าหาญในการวิพากษ์วิจารณ์ทางการเมือง

2. พื้นที่

พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้แก่ หมู่บ้านที่อยู่ในเขตรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลลุดสิมคุ้มใหม่ อำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 9 หมู่บ้าน ได้แก่

- 2.1 บ้านโนนสำราญ หมู่ที่ 5
- 2.2 บ้านโนนสว่าง หมู่ที่ 6
- 2.3 บ้านโนนวิมาน หมู่ที่ 7
- 2.4 บ้านสมสนุก หมู่ที่ 8
- 2.5 บ้านกุศลิมพัฒนา หมู่ที่ 9
- 2.6 บ้านคอนจันทร์ หมู่ที่ 10
- 2.7 บ้านโนนศิวิไล หมู่ที่ 11
- 2.8 บ้านโนนสวรรค์ หมู่ที่ 12
- 2.9 บ้านโนนเจริญ หมู่ที่ 13

3. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

- 3.1 ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป และมีสิทธิ์เลือกตั้ง
ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกุศลิมคุ้มใหม่ อำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 2,516 คน
- 3.2 กลุ่มตัวอย่าง ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป และมีสิทธิ์เลือกตั้งในเขต
รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลกุศลิมคุ้มใหม่ อำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์
จำนวน 2,516 คน ผู้ศึกษาคำนวณหากกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรการคำนวณกลุ่มตัวอย่างของทาโร
ยามานะ ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 353 คน

4. ระยะเวลา

ขอบเขตด้านระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาศึกษาครั้งนี้อยู่ในช่วงเดือน ตุลาคม

พ.ศ. 2554

5. ตัวแปร

ขอบเขตทางด้านตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

- 5.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกเป็น
 - 5.1.1 เพศ
 - 5.1.2 อายุ
 - 5.1.3 หมู่บ้านที่อาศัยอยู่

5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกุศลสัมภุมใหม่ อำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์ 7 ด้าน ได้แก่

- 5.2.1 ความเชื่อมั่นและศรัทธาในระบอบประชาธิปไตย
- 5.2.2 ความใจกว้างและยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างของผู้อื่น
- 5.2.3 ความไว้วางใจและยอมรับความสามารถของคนอื่น
- 5.2.4 การเห็นคุณค่าของการมีส่วนร่วมทางการเมือง
- 5.2.5 การเคารพกติกา และกฎระเบียบที่เป็นประชาธิปไตย
- 5.2.6 ความเต็มใจและการติดตามกิจกรรมทางการเมือง
- 5.2.7 ความกล้าหาญในการวิพากษ์วิจารณ์ทางการเมือง

กรอบแนวคิดในการศึกษา

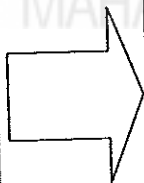
การศึกษาวรรณกรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกุศลสัมภุมใหม่ อำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์ ครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาโดยอาศัยองค์ความรู้จากแนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย นำมาสรุปเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังแผนภาพที่ 1

ตัวแปรอิสระ
(Independent variables)

ตัวแปรตาม
(Dependent variable)

ลักษณะส่วนบุคคล

1. เพศ
2. อายุ
3. หมู่บ้านที่อาศัยอยู่

วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกุศลสัมภุมใหม่ อำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์ 7 ด้าน

- 1) ความเชื่อมั่นและศรัทธาในระบอบประชาธิปไตย
- 2) ความใจกว้างและยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างของผู้อื่น
- 3) ความไว้วางใจและยอมรับความสามารถของคนอื่น
- 4) การเห็นคุณค่าของการมีส่วนร่วมทางการเมือง
- 5) การเคารพกติกา และกฎระเบียบที่เป็นประชาธิปไตย
- 6) ความเต็มใจและการติดตามกิจกรรมทางการเมือง
- 7) ความกล้าหาญในการวิพากษ์วิจารณ์ทางการเมือง

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ความคิดเห็น** หมายถึง การแสดงออกในรูปแบบต่าง ไม่ว่าจะเป็นการพูด การเขียน หรือความรู้สึก ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้บุคคลอื่นรับรู้ เพื่อเป็นประโยชน์ในการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน โดยความคิดเห็นนั้นสามารถสังเกตและวัดได้
2. **วัฒนธรรมทางการเมือง** หมายถึง แบบแผนพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อระบบการเมือง และองค์ประกอบต่างๆของการเมือง ซึ่งเป็นผลมาจากระบบความเชื่อ ค่านิยม และทัศนคติทางการเมืองของบุคคลที่ได้รับการปลูกฝังอบรมในระบบประชาธิปไตย และถ่ายทอดสืบต่อกันมาในช่วงระยะเวลาหนึ่ง
3. **วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย** หมายถึง การมีทัศนคติ ความเชื่อ ที่มีเหตุผลมีการวิเคราะห์ วิจัย และมองโลกในแง่ความเป็นจริง มีการแสดงความคิดเห็นมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองการปกครอง และให้ความสำคัญในเรื่องของศักดิ์ศรี ความไว้วางใจเพื่อนมนุษย์ และความเสมอภาคของบุคคล อีกทั้งยังประกอบด้วย 7 คุณลักษณะ ดังนี้
 - 3.1 บุคคลต้องมีความเชื่อมั่นและศรัทธาในระบบประชาธิปไตย หมายถึง การได้รับการปลูกฝังให้มีความรู้ความเข้าใจในคุณค่าของการปกครองในระบบประชาธิปไตย ซึ่งประกอบด้วยหลัก 5 ประการคือ ให้อำนาจอธิปไตยต่อประชาชน หลักเสรีภาพ หลักความเสมอภาค หลักกฎหมาย และหลักเสียงข้างมาก หลักการสำคัญดังกล่าวนี้ จะส่งเสริมให้ประชาชนมีชีวิตที่ดี และมีความสุขเป็นหลักการที่สะท้อนถึงการปกครองเพื่อสนองตอบเจตจำนงของประชาชนอย่างแท้จริง
 - 3.2 บุคคลจะต้องมีใจกว้าง ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างของผู้อื่น ไม่ยึดมั่นในความคิดเห็นของตนเป็นใหญ่กลุ่มหนึ่งกลุ่มใดจนไม่รับฟังความคิดเห็นหรือเหตุผลของผู้อื่น เพราะบุคคล โดยธรรมชาติแล้วมีความคิดเห็นที่หลากหลายแตกต่างกัน การยอมรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างจะนำไปสู่การสร้างสรรค์ ความคิดใหม่ที่มีความรอบคอบรัดกุม และเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมอย่างแท้จริง
 - 3.3 บุคคลจะต้องมีความไว้วางใจ และยอมรับความสามารถของบุคคลอื่น ด้วยเหตุนี้ระบบประชาธิปไตยจึงเปิดโอกาสให้ประชาชนมีความเสมอภาคเท่าเทียมกันในการพัฒนาตนเอง ดังนั้น แม้บุคคลจะมีความสามารถแตกต่างกัน แต่โอกาสของความเท่าเทียมกันจะทำให้บุคคลสามารถพัฒนาทักษะเพื่อบรรลุความสำเร็จ และสามารถมีชีวิตที่ดีได้อย่าง

เสมอภาคกัน แต่ทุกคนจะมีความสามารถเฉพาะหรือความถนัดของตนที่นำไปสู่ความสำเร็จได้ไม่เหมือนกัน ดังนั้น การยอมรับความสามารถของผู้อื่น จะก่อให้เกิดพลังแห่งการสร้างสรรค์ที่สำคัญของสังคม

3.4 บุคคลจะต้องเห็นคุณค่าของการมีส่วนร่วมทางการเมือง กล่าวคือ เพื่อแสดงว่าประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยอย่างแท้จริง โดยการมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างแท้จริง การมีส่วนร่วมทางการเมือง คือ การแสดงอำนาจของประชาชนในการพิจารณากำหนดผู้ปกครอง ตลอดจนควบคุม กำกับและตรวจสอบผู้ปกครองให้มุ่งมั่นในการบริหารเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนอย่างมั่นคง

3.5 บุคคลจะต้องเคารพในกติกา และกฎระเบียบที่เป็นประชาธิปไตย การมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่แท้จริง บุคคลจะต้องเคารพกติกาของสังคม โดยเคร่งครัด และเป็นการแสดงออกถึงการไม่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น และกติกาของสังคมจะส่งเสริมให้สังคมดำรงอยู่อย่างมีระเบียบวินัย เป็นระเบียบวินัยที่เกิดจากความสำนึกของผู้บุคคลในสังคม มิใช่เกิดจากการบังคับด้วยอำนาจเผด็จการ

3.6 บุคคลจะต้องให้ความสนใจและติดตามกิจกรรมทางการเมือง การปกครองอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา เพื่อมิให้นักการเมืองฉวยโอกาสใช้อำนาจไปในทางมิชอบ และจะต้องมีความพร้อมในการแสดงออกซึ่งความต้องการและการสนับสนุนหรือการคัดค้านของตนต่อรัฐบาลเกี่ยวกับประเด็นทางการเมืองต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อผลประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติ

3.7 บุคคลจะต้องมีความกล้าหาญ ในการวิพากษ์วิจารณ์ทางการเมือง ด้วยความคิดสร้างสรรค์ เพื่อแสดงให้ผู้ปกครองตระหนักอยู่ตลอดเวลาว่าประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย และผู้ปกครองมีเพียง “หน้าที่” ที่จะต้องกระทำเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน ผู้ปกครองไม่มีสิทธิ์ที่จะละเมิดอำนาจอธิปไตยของประชาชน จะเห็นว่าบุคคลในสังคมแต่ละคนนั้นจะถูกห้อมล้อมด้วยบรรยากาศทางการเมืองของสังคมซึ่งมีลักษณะต่างๆ ที่มีต่อบุคคลทั้งสิ้น

4. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง หน่วยการปกครองท้องถิ่น จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการส่วนท้องถิ่น โดยราษฎรเลือกตั้งผู้แทนแต่ละหมู่บ้านเข้าไปเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่

ตัดสินใจในการบริหารงานของตำบลตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ในการศึกษาครั้งนี้หมายถึง
องค์การบริหารส่วนตำบลกุดสิมคุ้มใหม่ อำเภอนาหวาง จังหวัดกาฬสินธุ์

ประโยชน์การศึกษา

ข้อสนเทศที่ได้รับจากการศึกษาครั้งนี้ สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลในการส่งเสริม
พัฒนา และเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจของประชาชน เพื่อพัฒนาวัฒนธรรมทางการเมือง
ของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกุดสิมคุ้มใหม่ อำเภอนาหวาง จังหวัดกาฬสินธุ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY